

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

שייך תמיד הענין ד"בעל השמועה עומד כנגדו", ללא נפק"מ אם הכירו או לא הכירו, כיון שישנה מציאותו של בעל השמועה בתורתו, ובפרט כאשר מצייר את תואר קלסתר פניו כו'.

וכיון שכן, צריך להבין מהי ההוספה והחידוש בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"בעת אמירת דא"ח מאיר בבחי' מקיף הארת נשמת בעל השמועה"?

והביאור בזה: לשון הירושלמי הוא "בעל השמועה עומד כנגדו", והרי הפירוש ד"כנגדו" הוא מרחוק, והיינו שאינו מתאחד עמו, אלא נשאר בבחי' מקיף בלבד. ומובן, שגם הענין ד"בעל השמועה עומד כנגדו" ה"ע נעלה ביותר, שפועל פעולה נפלאה (א"א געוואלדיקע פעולה") ומסייע הרבה גם בהבנת השמועה. והיינו, דכשם שבשעת הלימוד מרבו יש מעלה יתירה בראיית פני הרב, כדאיתא במפרשי הירושלמי "דעיקר הלימוד מרבו בראיית פנים, דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך" (וגם כאשר מדובר אודות תלמיד קטן שאינו בערך אל הרב, מועילה ראיית פני הרב שיצליח בלימודו כו') – כן הוא גם בלימוד השמועה בשעה שרבו לא נמצא בגופו בגשמיות, שכאשר "רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו" (בגשמיות, ועד"ז ברוחניות אם לא הכירו), אזי ניתוסף הצלחה בהבנת השמועה; אבל אעפ"כ, הרי זו פעולה שבבחי' מקיף – "עומד כנגדו", מרחוק.

ולהעיר, שכשם שמצינו פעולת המקיף בלימוד התורה שענינה מלמעלה למטה, כמו"כ מצינו גם בעבודת האדם מלמטה למעלה בענין התפלה – כפי שמביא רבינו הזקן בתורה אור דוגמא להמשכה שבבחי' מקיף, ש"הוא עד"מ כמו אחד שמתפעל מתפלת אדם צדיק

(המשך במדור הבא)

"ענין נעלה ביותר, שפועל פעולה נפלאה!" - "א געוואלדיקע פעולה"

כפי שכותב כ"ק מו"ח אדמו"ר בנוגע לחזרת דא"ח: "דבר ברור הוא אשר בעת אמירת דא"ח מאיר בבחי' מקיף הארת נשמת בעל השמועה, ואשרי האיש הזוכה לחזור דברי קדש אלו כו'".

ויש לבאר החידוש שבפנתגם הנ"ל שנאמר בנוגע לחזרת דא"ח דוקא – דלכאורה מפורש הדבר בירושלמי: "כל האומר שמועה מפי אומרה יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו, ומה טעמא, אך בצלם יתהלך איש כתיב? ויתירה מזה: ע"פ ביאור הצמח-צדק בענין "בעל השמועה עומד כנגדו". אך בצלם גו", ש"בצלם היינו העצמיות של רבו ולא זיוו בלבד", הרי בהשקפה ראשונה זהו ענין נעלה יותר מהארת נשמת בעל השמועה בבחי' מקיף, שזוהי הארה בלבד, ורק בבחי' מקיף?

לכאורה אפשר לומר, שמאמר הירושלמי "יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו", שייך רק אצל מי שהכיר את בעל השמועה; משא"כ מי שלא הכיר את בעל השמועה ולא שמע את הדברים ממנו, כיון שלא הי' בדורו, אלא קיבל את השמועה איש מפי איש כו', בכתב או בדפוס – לא שייך אצלו הענין ד"בעל השמועה עומד כנגדו", ואז "מאיר בבחי' מקיף הארת נשמת בעל השמועה".

אבל האמת היא, שגם על מי שלא הכיר את בעל השמועה שייך ש"יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו" – ברוחניות, והיינו, שהחילוק אם הכירו או לא הכירו הוא רק בנוגע לגוף, אבל בנוגע לרוחניות הענינים

מתורת רבותינו נשיאנו

היו צריכים לייקר את גודל הענין דחזרת דא"ח, ולהשתדל בזה וכו"י

המתפלל בד"ר ומס"נ שע"ז מתפעל גם הוא, והיינו, שכיון שעומד בד' אמותיו של הצדיק המתפלל – עומד כנגדו – פועלת עליו תפלתו של הצדיק שיתעורר גם הוא כו'.

וכידוע גם מה שסיפר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אודות מאורע שאירע אצל אביו אדמו"ר מהר"ש עם החסיד ר' מאַניע מאַניסזאָן, שפעם התפלל אדמו"ר מהר"ש תפלת מנחה בחדרו, ולפתע התחילו לעבור במחשבתו של הרמ"מ – שעמד בסמיכות מקום – כל מיני מאורעות שאירעו אצלו לפני כו"כ שנים וכבר נשכחו ממנו, וביניהם גם ענינים כאלו שלא היו לפי ערך מעמדו ומצבו בהוה, ובפרט בעמדו בסמיכות מקום לאדמו"ר מהר"ש, והתחיל לצעוק: פע פע!... ואח"כ נודע שבאותו שעה אמר אדמו"ר מהר"ש את הפסוק "זכר רב טובך" בכוונה מיוחדת שעל ידי מעוררים את כח הזכרון כו'. ומובן שענין זה הוא בבחי' מקיף בלבד, שהרי לא השיג את הכוונות שכיוון אדמו"ר מהר"ש בתפלת מנחה, ויתכן שלא ידע כלל שאדמו"ר מהר"ש מתפלל מנחה... ואעפ"כ, פעלה עליו תפלתו של אדמו"ר מהר"ש בבחי' מקיף. ומצד גודל העילוי שנעשה עי"ז ש"בעל השמועה עומד כנגדו, דורשת התורה מכא"א – כיון שזהו ענין השייך לכא"א – ש"יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו.

אמנם, ישנו ענין נעלה יותר שנעשה ע"י חזרת דא"ח כדבעי – שלא זו בלבד ש"בעל השמועה עומד כנגדו, מרחוק, אלא עוד זאת, ש"מאיר . . הארת נשמת בעל השמועה", והיינו, שמאיר בו; אם רק חוזר כדבעי, בביטול ישותו, אזי מאיר בו הארת נשמת בעל השמועה. ואף ש"מאיר בבחי' מקיף", הרי כיון שמדובר אודות תורת החסידות, "דברי אלקים חיים", בודאי שמהארה שבבחי' מקיף יומשך סו"כ"ס גם בפנימיות.

ועוד עילוי בזה – שע"י חזרת דא"ח ברבים מזכה הוא את הרבים, וזכות הרבים תלוי בו, כך, שנוסף על המעלה והזכות של כל אחד בפני עצמו, ניתוסף גם מעלת וזכות הרבים, שהוא "אור העולה על כולנה".

וענין זה – שבעת חזרת דא"ח מאיר הארת נשמת בעל השמועה – שייך לא רק ליחידי סגולה, אלא לכל אחד שחוזר דא"ח, שהרי בדברי כ"ק מ"ח אדמו"ר לא נזכרה שום הגבלה בדבר. ומזה גופא שהקב"ה, מסבב הסיבות, סיבב את הדברים באופן שתגיע אליו הידיעה בענין זה, מוכח, שענין זה שייך אליו.

וכיון שכן, היו צריכים לייקר את גודל הענין דחזרת דא"ח, ולהשתדל בזה וכו'. והגע עצמך: אילו היתה אפשרות לראות את פניו של בעל המאמר – בודאי היו עושים כל מיני השתדלויות, תחבולות וערמומיות כו'; ובמכ"ש וק"ו כשמדובר לא רק אודות ראיית זיו קלסתר פניו, אלא יתירה מזה – שיאיר בו הארת נשמת בעל המאמר!

אך לפועל, מסיבות שונות ומשונות ישנם כאלו שנחלש אצלם הענין דחזרת דא"ח, ורוצים לפטור עצמם מזה לגמרי; ענין זה משאירים הם למישהו אחר, ואילו הם עצמם רוצים לצאת ידי-חובה בסיפור או ניגון. ובכן, סיפור או ניגון הוא אמנם ענין נעלה ביותר (כמבואר בכמה שיחות), אבל, אין זה מגיע להעילוי שבחזרת דא"ח, ענין של תורה דוקא, שע"ז נעשה יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו כו', כנ"ל.

וגם מי שקשה לו לחזור מאמר שלם – הרי ביכלתו לחזור לכל-הפחות אות או פרק אחד, בלשון הרב, והעיקר, שיהי' זה מתוך מסירה ונתינה כו', וכאמור, שע"ז מתייחדים עם נשמת בעל השמועה, שהוא נשיא הדור וגם של הדורות שלפניו ושלאחריו, דכיון ש"קדושה לא זזה ממקומה", הרי כל א' מהנשיאים הוא הנשיא של כל הדורות.

ואע"פ שאינו מרגיש את היחוד כו' – הרי זה ע"ד שמצינו לענין כוונות התפלה, שמי שאינו יכול לכיין בגלל סיבות שאינן תלויות בו, הנה כיון שהמניעה היא שלא ברצונו, נחשב לו כאילו התפלל בכל הכוונות, ועד"ז בנדוד"ד, שאם רק מבטל ישותו ומתמסר כפי יכלתו לחזור מאמר חסידות, ברור הדבר שע"ז מתייחד עם בעל המאמר.

ולא לדרשה קאתינא, לומר פירוש נאה כו' (א"ג גוטער פשט, אַ בעסערער פשט), אלא בנוגע לפועל: . . שיתחילו לחזור חסידות ברבים!

(משיחת ש"פ בראשית ה'תשכ"ד)

לזכות הרך הנולד בן דבורה לאה לרפואה שלימה וקרובה, ושהוריו יזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה בגו"ר. ולזכות משפחתו

לזכות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מהרה יגלה אכ"ר

סיפורים על חזרת דא"ח

הכל בהשגחה פרטית!

בהמשך הטיש, אף נתנו להם לחזור על שיחה של הרבי וכל הקהל הקשיב בהתעניינות רבה, ובסיום השיחה הקהל אמר יישר כח! והיה ניכר עליהם שהם מאוד שמחים שהתמימים באו אליהם. וב"ה שיעוד יהודים רבים זכו להתקשר למשה רבינו של הדור.

אז דע לך שאין שום טעות כי מלמעלה הכל מכוון ומדוייק ואם הגעת פתאום למקום חדש - משמים הוליכו אותך - על מנת לחבר נשמות ל"אילנא דחי"י", ואם אתה לא תפעל את העניין אז מי יפעל?

(מפי בעל המעשה)

בהקשר לכך נביא כאן את דברי הרבי: "המאמין בהשגחה פרטית יודע כי מהשם מצעדי גבר כוננו, אשר נשמה זו צריכה לברר ולתקן איזה בירור ותיקון במקום פלוני. ומאות בשנים או גם משעת בריאת העולם הנה הדבר שצריך להתברר או להתתקן מחכה לאותה הנשמה שתבוא לבררו ולתקנו, וגם נשמה הלזו הנה מאז נאצלה ונבראה היא מחכה לזמן ירדתה לברר ולתקן את אשר הוטל עליה".

(היום יום ג' אלול)

מידי שבת יוצאת קבוצה גדולה של תמימים מ-770 בכדי להקהיל קהילות בבתי כנסת קבועים בבורו פארק. כשהם מסכמים ביניהם מראש שכל מי שמסיים את הדרשה שלו שיגיע לבית כנסת מסויים באזור ומשם יחזרו כולם יחד ל-770.

שבת אחת קרה, ששני תמימים התבלבלו בדרכם, למרות שהם רגילים לצעוד בה בכל שבת. אחד מהתמימים, שלום דובער ל. שמו, פנה לחברו באומרו: בטוח שזה בהשגחה פרטית על מנת שיקהילו קהילות במקום נוסף. הם המשיכו להתקדם ולאחר הליכה ממושכת שמעו לפתע המולה רבה. הם הביטו סביב למצוא מהיכן זה מגיע ואז ראו כמה שטריימלאך מציצים מבעד החלונות של אחד הבתים. כשהתקרבו קצת יותר גילו שגנעך שם טיש.

בתחילה הם היססו האם מתאים לדפוק על בית פרטי על מנת לחזור שיחה? לפתע הדלת נפתחה ומישהו קרא להם להיכנס פנימה. הושיבו אותם בכבוד רב בראש השולחן, והאדמו"ר שם אמר לכבודם שיחה מהרבי בתוך הדרשה שלו. כשסיים לדרוש, הוא שוחח עם התמימים והתעניין במעשיהם...

פנינה שבועית מאוצר רבותינו נשיאנו

במ"ש אודות חזרת דא"ח שצריך לזה הכנה ויגיעה והטרדות שלו מפריעים בזה, בודאי למותר לעוררו על מרז"ל שקבלת עול תורה מקילה ומעבירה ענינים של עול דרך ארץ, ורואים זה גם במוחש אפילו להבדיל בעניני שכל אחר שהעמקה בענין שכלי מכשירה את האדם לקבל הדאגות והטרדות באופן מחושב יותר ולהגיב עליהם מבלי להגזים אותם ומבלי להגדילם, ועאכ"כ בתורה שהיא מביאה רפואה לעולם גם בדרך סגולי. בברכה לבשר"ט.

(אג"ק חלק יב עמ' של)

פניני גאולה ומשיח

צידה לדרך

שלהבת עולה מאלי

התורה, וגם מרמזים על ה-ז' הסוגים בבני ישראל – עובדי ה' מאהבה, עובדי ה' מיראה וכו', ובכללות 5 הסוגים הראשונים מסמלים על "העבודה עם עצמו" – בעניני טוב וקדושה. אמנם תפקידו של ה"נר" הוא להאיר את כל סביבתו, וזהו ענינם של ב' הסוגים האחרונים – "להדליק" את העולם שמסביבו שיואר באור התורה, ע"י ההנהגה באופן של "בכל דרכיך דעהו" ו"כל מעשיך יהיו לשם שמים" "ועד שתהא שלהבת עולה מאלי" – שיהודי דולק ומאיר מצד עצמו ללא עזרה מהוריו ומלמדיו, ו"מדליק" את העולם באופן שהעולם מצד עצמו מגלה אלוקות. וזהו הכח של דורנו זה "הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה", למרות שאנו "עקבתא דעקבתא דמשיחא", הרי בכוחנו להביא את הגאולה ולהעלות את כל הדורות שלפנינו, "עולה מאלי". אז מה שנוותר הוא להשלים את העבודה של "עמדו הכן כולכם" לקבלת פני משיח צדקנו, מתוך שמחה וטוב לבב.

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ בהעלותך תנש"א – דבר מלכות)

איתא בגמ' שפרשת "ויהי בנסוע הארון" היא ספר פני עצמו, והיינו שחומש במדבר נחלק בעצם ל – ג' חומשים – לפני פרשת "ויהי בנסוע הארון" זהו ספר אחד, פרשת "ויהי בנסוע הארון" עצמה היא ספר שני, ואח"כ ב"ויהי העם כמתאוננים" מתחיל הספר השלישי. יוצא א"כ שישנם סה"כ 7 ספרי תורה. אך אמנם אין זה מבטל את החלוקה הרגילה של 5 ספרי תורה.

חמשת הספרים הראשונים מתחילים ומדברים בענינים של קדושה, (בריאת שמים וארץ, שמות בני ישראל, ויקרא אל משה, מנין בני ישראל במדבר סיני) וזה מסמל על העבודה בענייני קדושה מלכתחילה (כמו תורה ומצוות).

שני הספרים האחרונים, השישי והשביעי מתחילים בעניינים בלתי רצויים (הספר השישי "ויהי העם כמתאוננים", הספר השביעי ספר דברים – "אלה הדברים", דברי תוכחה), ואעפ"כ זה נכתב בתורה – וכשזה נכתב בתורה זה רק טוב! – ליתן פתחון פה לבעלי תשובה. והיינו ההתעסקות עם העולם לבררו (בכח התורה) ולהעלותו לקדושה.

זהו גם הקשר לשמה (ותוכנה) של הפרשה "בהעלותך את הנרות" 7 הנרות הם כנגד 7 ספרי

לתרומות, הקדשות ולהצטרפות לרשימת התפוצה:

- mhkh770@gmail.com @
- +972-54-770-4375 📞
- +972-54-484-7752 📞
- +1 857-32-770-19 📞

יז"ל ע"י:

מטה הקהלת קהילות העולמי - 770
 עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות ה'מטה' מקהילים קהילות בכל שבת ב - 70 ערים ברחבי העולם.

